

195

ZARZĄDZENIE Nr 77 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 maja 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 29 kwietnia 1952 r. w sprawie ustalenia wykroczeń, za które organy Milicji Obywatelskiej upoważnione są do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1959 r. Nr 15, poz. 79) oraz w związku z § 3 zarządzenia nr 5 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad i trybu wydawania organom Milicji Obywatelskiej upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w postępowaniu mandatowym (Monitor Polski Nr A-9, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia nr 87 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1952 r. w sprawie ustalenia wykroczeń, za które organy Milicji Obywatelskiej upoważnione są do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-45, poz. 635 i z 1956 r. Nr 4, poz. 32 i Nr 20, poz. 260), dodaje się nowy punkt 9 w brzmieniu:

„9. Wykroczenia przeciwko przepisom budowlanym:

— nieumieszczenie przy wykonywaniu robót budowlanych bądź rozbiórkowych pod nadzorem technicznego kierownika, w miejscu widocznym przy ulicy, placu lub

drodze, na wysokości około 2 m wymaganej tablicy informacyjnej.

Podstawa prawna: art. 399 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta R.P. z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. z 1939 r. Nr 34, poz. 216 z późniejszymi zmianami) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 września 1935 r. o nadzorze policyjno-budowlanym nad wykonywanymi robotami budowlanymi (Dz. U. Nr 70, poz. 438) w związku z zarządzeniem Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 21 lipca 1958 r. w sprawie szczegółowego określenia formy tablic informacyjnych w miejscu wykonywania robót budowlanych (Monitor Polski Nr 63, poz. 367).”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

196

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 28 kwietnia 1959 r.

zmieniające wytyczne w sprawie pobierania opłat za wanny i piece kąpielowe w lokalach mieszkalnych.

Na podstawie § 14 uchwały nr 63 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1958 r. w sprawie określenia wysokości kaucji i warunków wynajmowania lokali mieszkalnych w domach nowych i odbudowanych (Monitor Polski Nr 47, poz. 271) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ust. 9 wytycznych w sprawie pobierania opłat za wanny i piece kąpielowe w lokalach mieszkalnych, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 30 czerwca 1958 r. (Monitor Polski Nr 59, poz. 333) otrzymuje następujące brzmienie:

„9. W razie rozłożenia spłaty kosztów nabycia urządzeń kąpielowych na raty (ust. 7) zarząd budynków mieszkalnych finansuje ich zakup ze środków przelanych na jego rachunek rozliczeniowy na polecenie wydziału gospodarki komunalnej

i mieszkaniowej (wydziału gospodarki mieszkaniowej) prezydium właściwej rady narodowej z powiatowego (miejskiego) funduszu mieszkaniowego, obciążając jednocześnie rachunek najemcy. W tym samym trybie są finansowane wypłaty na rzecz najemcy z tytułów wymienionych w ust. 11 i 14.

Ratalne wpłaty za urządzenia kąpielowe (ust. 7) oraz wpłaty nowych najemców wnoszone celem uiszczenia ceny uprzednio zainstalowanych urządzeń (ust. 5) są przelewane na rachunek powiatowych (miejskich) funduszy mieszkaniowych”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. *J. Goryński*

197

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 kwietnia 1959 r.

w sprawie zasad rozliczeń związanych z przekazaniem zakładów i nieruchomości między jednostkami budżetowymi oraz między tymi jednostkami a przedsiębiorstwami państwowymi.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie zasad i trybu przekazywania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych (Dz. U. Nr 67, poz. 332) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w zarządzeniu użyto wyrażu „rozporządzenie” bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie zasad i trybu przekazywania w ramach administracji państwowej przedsiębiorstw, instytucji oraz zakładów, nie-

ruchomości i innych obiektów majątkowych (Dz. U. Nr 67, poz. 332).

2. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia „jednostki budżetowej”, należy przez to rozumieć jednostki budżetowe i zakłady budżetowe.

Rozdział 1.

Przekazywanie zakładów między jednostkami budżetowymi.

§ 2. Przekazywanie zakładów między jednostkami budżetowymi następuje nieodpłatnie.

§ 3. 1. Na ustalony między jednostką przekazującą a przejmującą dzień wydania zakładu sporządza się protokół zdawczo-odbiorczy, którym należy objąć wszystkie przekazywane składniki majątkowe.

2. Protokół zdawczo-odbiorczy sporządza komisja inwentaryzacyjna, w skład której wchodzi w równej liczbie przedstawiciele jednostki przekazującej i przejmującej. Przewodniczącym komisji jest kierownik jednostki przekazującej lub osoba przez niego upoważniona.

3. Podstawą do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego jest spis z natury, sporządzony według zasad określonych w przepisach o rachunkowości budżetowej.

§ 4. 1. Protokół zdawczo-odbiorczy stanowi podstawę do sporządzenia bilansu przekazania.

2. Bilans przekazania sporządza jednostka przekazująca.

3. Bilans przekazania należy sporządzić w ciągu 30 dni od dnia przekazania zakładu. Jeżeli jednak dniem przekazania jest dzień 1 stycznia, bilans przekazania sporządza się w terminie wyznaczonym do złożenia sprawozdania rocznego.

4. W bilansie przekazania wykazuje się wartość składników majątkowych według danych ewidencyjnych.

5. Ujęte bilansem przekazania aktywa i pasywa włącza się z bilansu (księgowości) jednostki przekazującej, a włącza do bilansu (księgowości) jednostki przejmującej.

Rozdział 2.

Przekazywanie zakładów między jednostkami budżetowymi a przedsiębiorstwami państwowymi.

§ 5. 1. Między jednostkami budżetowymi a przedsiębiorstwami państwowymi przekazuje się nieodpłatnie następujące składniki majątkowe:

- 1) grunty, place i tereny,
- 2) budynki i budowle z wyjątkiem nabytych po 1 stycznia 1958 r. ze środków przewidzianych na finansowanie inwestycji zdecentralizowanych,
- 3) rozpoczęte inwestycje scentralizowane.

2. Oprócz składników majątkowych wymienionych w ust. 1 mogą być przekazywane nieodpłatnie również i inne składniki majątkowe, jeżeli przemawiają za tym szczególne okoliczności. Postanowienie takie powinna zawierać decyzja wyrażająca zgodę na przekazanie zakładu lub zobowiązująca do jego przekazania (§ 3 rozporządzenia).

3. Składniki nie wymienione w ust. 1 i 2 przekazują się odpłatnie.

§ 6. 1. W razie przekazywania zakładu przez jednostkę budżetową przedsiębiorstwu państwowemu jednostka budżetowa postępuje w sposób określony w §§ 3 i 4 niniejszego zarządzenia.

2. W celu ustalenia sumy do rozliczenia z przedsiębiorstwem jednostka budżetowa dokonuje przekształcenia bilansu przekazania i wyceny składników rzeczowych przekazywanych odpłatnie według zasad określonych w ust. 3.

3. W przekształconym bilansie przekazania wykazuje się:

- 1) w aktywach i pasywach — ewidencjonowane składniki majątkowe przekazywane nieodpłatnie,
- 2) w aktywach — należności, środki rzeczowe wycenione według bieżącej wartości nabycia lub wytworzenia oraz nakłady na inwestycje zdecentralizowane i kapitałne remonty rozpoczęte w wysokości rzeczywiście poniesionych nakładów,
- 3) w pasywach — zobowiązania i umorzenie środków podstawowych przekazywanych odpłatnie, obliczone według obowiązujących stawek umorzeniowych za cały czas ich użytkowania.

4. Jeżeli suma przekazanych składników majątkowych wykazanych w aktywach bilansu przekazania przekracza sumę przekazanych zobowiązań i funduszy wykazanych w pasywach bilansu przekazania, różnica stanowi należność jednostki budżetowej od przejmującego przedsiębiorstwa.

5. Jeżeli suma przekazanych zobowiązań i funduszy wykazanych w pasywach bilansu przekazania przekracza sumę przekazanych składników majątkowych wykazanych w aktywach bilansu przekazania, różnica stanowi zobowiązanie jednostki budżetowej wobec przedsiębiorstwa przejmującego.

6. Bilans przekazania podlega zatwierdzeniu przez kierownika jednostki budżetowej, chyba że jednostka nadrzędna zastrzeże sobie zatwierdzenie bilansu przekazania do własnej kompetencji.

§ 7. 1. W razie przekazywania zakładu przez przedsiębiorstwo jednostce budżetowej, przedsiębiorstwo stosuje się do przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 grudnia 1958 r. w sprawie zasad rozliczeń związanych z przekazaniem zakładów i nieruchomości między przedsiębiorstwami państwowymi (Monitor Polski Nr 98, poz. 510).

2. Jednostka budżetowa włącza ujęte bilansem przekazania składniki do swego bilansu (księgowości) po odpowiednim przekształceniu bilansu przekazania.

§ 8. 1. Rozliczenie należności z tytułu przekazania zakładu lub nieruchomości między jednostką budżetową a przedsiębiorstwem następuje na podstawie faktury wystawionej przez jednostkę będącą wierzycielem w ciągu 5 dni od daty zatwierdzenia bilansu przekazania.

2. Zobowiązanie powinno być uregulowane poleceniem przelewu w terminie uzgodnionym między dłużnikiem a wierzycielem, nie później jednak niż w ciągu 6 miesięcy od dnia wystawienia faktury.

§ 9. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio, gdy przedmiotem przekazania jest nieruchomość nie stanowiąca składnika zakładu.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kołe